

РЕШЕНИЕ

№ 88

гр. Дупница, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, IV-ТИ СЪСТАВ НО, в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мая В. Гиздова

при участието на секретаря МИЛЕНА М. КЬОСЕВА
като разгледа докладваното от Мая В. Гиздова Административно
наказателно дело № 20241510200125 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

*В Районен съд – Дупница е образувано настоящото производство по постъпила жалба от Й. О. Й. с ЕГН:***, с постоянен адрес с.***, община Дупница, област Кюстендил, против електронен фиш за налагане глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система серия К №8571915 от 17.01.2024г., издаден от ОДМВР – Кюстендил, с което му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лева., за нарушение по чл.21, ал.2, във вр. с чл.21, ал.1от ЗДвП, на основание чл. 189, ал.4, във вр. с чл. 182, ал.4, във вр. с ал.1, т.4от ЗДвП.*

Жалбоподателят счита издаденият електронен фиш за незаконосъобразен, моли за неговата отмяна и излага подробни съображения в тази насока. В съдебно заседание редовно призван не се явява, вместо него адвокат С. който поддържа депозираната жалба и отново моли електронен фиш за налагане глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система серия К №8571915 от 17.01.2024г., издаден от ОДМВР – Кюстендил, да бъде отменен, като излага подробни съображения в тази насока.

За административнонаказващия орган – редовно призван – не се явява представител. В молба депозирана до съда е изразено становище по хода по същество и е направено искане за присъждане на разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срок, поради което се явява допустима и следва да бъде

разгледана по същество. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Видно от представените по делото доказателства е, че против жалбоподателя Й. О. Й. с ЕГН:***, с постоянен адрес с.***, община Дупница, област Кюстендил е издаден електронен фиш за това, че на 17.01.2024г., в 12:28 часа, в област Кюстендил, община Дупница, гр.Дупница, ПП1, Е-79, км.329+500, посока гр.София при ограничение на скоростта за населено място 60 км/ч, въведено с ПЗВ26, жалбоподателя управлявал лек автомобил марка „*** с рег.№***.Нарушението е било установено с техническо средство АТСС СПУКС АРН САМ S1, и приспаднат толеранс.Нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/7402112 на 26.10.2023г.

За описаното в електронния фиш нарушение на жалбоподателя е наложено на основание чл.189, ал.4 във вр. с чл.182, ал.4, във вр. с ал.1т.4 от ЗДВП административно наказание глоба в размер на 800.00 лева.

Ответникът е депозирал в РС – Дупница, протокол за използване на Автоматизирано техническо средство или система, снимка към ЕФ, справка относно собствеността на управляваното МПС, ЕФ серия К №7402112 от 04.05.2023г., Протокол по чл.10, ал.1, удостоверение за одобрен тип средство за измерване, протокол от проверка №140-СГ-ИСИС/01.11.2023г., заповед №8121з-172 от 29.02.2016г.

Към електронния фиш е приложен снимков материал, в който отразената измерена скорост в км/ч. е 103.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на всички събрани в хода на съдебното следствие доказателства – писмени и веществени.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издадения електронен фиш за налагане глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система относно законосъобразността му, обосноваността му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Съдът намира, че жалбата е процесуално допустима, подадена е в законоустановения срок, от надлежна страна. Разгледана по същество, същата се явява основателна поради следното:

В производството по установяване на административното нарушение и налагане на административните наказания са допуснати съществени нарушения, които, от една страна, са довели до нарушаване на строго формалния характер на административнонаказателното производство, което се подчинява на строго

регламентирани правила, а от друга - до нарушаване на правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност.

При издаването на ЕФ е нарушена разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като не е направено пълно и точно описание на твърдяното нарушение и на доказателствата, които го потвърждават.

Лисват надлежно описани и посочени годни доказателства, че са налице материалноправните предпоставки за ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя. В ЕФ не е посочено коя от хипотезите на чл. 182, ал. 4 е приложена. Относно приложената от АНО санкционна норма на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП: В ЕФ липсва изложение на фактите, които обуславят повторността на деянието. На първо място е налице пълно противоречие и несъответствие между изложените в ЕФ фактически констатации, относно обективните съставомерни елементи на нарушението по чл. 21, ал. 2, във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, с посоченото в ЕФ правно основание за налагане на санкцията по чл. 182, ал. 4 от ЗДвП.

Жалбоподателят е привлечен към административнонаказателна отговорност за нарушение по чл. 21, ал. 2, във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Тази правна квалификация е неясна и недопустима, тъй като са смесени два фактически състава. Налице е нарушаване на материалния закон от АНО. Отделно от това, с оглед установяването на нарушението с АТСС, непонятно е, как без намесата на контролен орган с работата единствено на АТСС и неговите функции е възможно установяване, респ. прилагане на признака „повторност“ на нарушението.

Предвид, че издаването на ел. фиш е регламентирано по специален ред и е изключение от общите процедурни правила за административнонаказателното производство, както бе посочено по-горе, квалифициращият признак, въведен в чл. 182, ал. 4 от ЗДвП не е обстоятелство, което се установява с техническо средство, без участие на контролен орган, т. е. недопустимо е налагане на адм. наказание, съдържащо квалифициращ признак, с ел. фиш. За да е налице посоченият състав на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП, следва да има влязло в сила НП или ЕФ на съответния административен орган и да не е изминал срок по дълг от посочения в § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП - обстоятелства, които налагат преценка от страна на АНО и следва да се приложи общия ред, предвиден в ЗАНН - със съставяне на АУАН, съдържащ описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, включително и тези, които обуславят квалифициращия признак, което дава възможност на нарушителя да защити правата си в пълен обем. Посочването на ел. фиш, обосноваващ повторността, по никакъв начин не санира горното нарушение. Член 182, ал. 4 от ЗДвП гласи: "Когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и, ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, а за повторно нарушение по, ал. 1, т. 6 и, ал. 3, т. 6 - предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца." Нормата на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП изрично препраща към предходните три алинеи и поставя допълнителен съставомерен елемент, а именно

повторност на деянието, който изисква съответно описание чрез посочване не само на конкретната нарушена норма, но и на предходното НП, респ. ЕФ, с което жалбоподателят е бил санкциониран в рамките на една година преди извършване на деянието по спорния фиш, като следва да се посочи кога е влязъл в законна сила съответния предходен акт.

В случая в диспозитива на ЕФ липсва конкретно посочване по коя от изброените в нормата на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП хипотези на повторност е извършено нарушението и изобщо не е ясно върху коя разпоредба се е позовал наказващият орган, за да наложи санкция в този размер, което е и пречка съдът да извърши преценка за правилност на ЕФ, още повече, че в случая е приета повторност на нарушение, за което не е налице текстово описание в диспозитива.

По делото е представен като доказателство ЕФ К № 7402112 за предходно наказване на жалбоподателя, но не и разписка, от която да е видно кога е връчен фиша, от кого и на кого е връчен. Представената пред съда справка „АИС АНД“ не установява надлежно връчване на ЕФ, тъй като липсват имената на нарушителя и ЕГН, както и дата на връчване и подпис на получилия го, каквото е императивното изискване на чл. 58, ал. 1 от ЗАНН.

Относно описаното в обстоятелствената част на обжалвания ЕФ нарушение на скоростта на 17.01.2024 г. в 12:28 ч.: Описаното в процесния ЕФ административно нарушение по чл. 21, ал. 2, във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, е непълно и е недоказано. Липсват безспорни доказателства, че инкриминираната скорост е заснета на процесните дата и час в участък от пътя, попадащ в рамките на зоната на действие на пътен знак, ограничаващ скоростта на движение на МПС до 60 км./ч. Описанието на нарушението не съдържа факти, относно местоположението на пътния знак, въвеждащ ограничение на скоростта, с оглед преценката, дали фиксираната скорост е в обхвата му на действие. В делото липсват доказателства, че е бил налице такъв пътен знак и къде е бил поставен, за да се прецени зоната му на действие, респ. да се провери дали е бил налице на процесната дата. С оглед липсата на писмени доказателства към ел. фиш, следва да се приеме за недоказано извършването на съставомерното деяние в района на действие на пътен знак, въвеждащ ограничение на скоростта до 60 км/ч. Превизието на скоростта, като административно нарушение, принципно е възможно в две различни и самостоятелни хипотези на разрешена скорост, регламентирани съответно в чл. 21, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП. В двете хипотези от съществено значение за съставомерността на нарушението са обстоятелствата за вида на пътния знак, конкретната стойност на ограничението, въведена с този пътен знак, месторазположението на този пътен знак спрямо мястото на извършване на нарушението, с оглед обхвата му на действие.

Не е посочено къде се е намирал пътният знак, въвеждащ ограничение на скоростта до 60 км/ч, и къде, а и на какво разстояние от знака, се е намирало техническото средство, като тези обстоятелства са съществени, тъй като дават възможност за преценка относно зоната на действие на знака, респ. дали техническото

средство е било ситуирано на такова разстояние от пътния знак, че да може да фиксира скоростта на МПС в зоната на действие на този знак, а не преди или след нея. В конкретния случай, липсата на описание на нарушението не позволява еднозначен извод относно точния вид на нарушението, съответно поставя в невъзможност да се провери дали то е правилно квалифицирано и дали законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 4 от ЗДвП.

Не е представена и снимка на разположението на техническото средство, поради което не може да се прецени дали е било поставено на мястото, посочено в протокола по чл. 10 от Наредбата. По отношение мястото на осъществяване на нарушението са били нарушени разпоредбите на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като по никакъв начин не става ясно как отразената в клипа координатна географска система, е приложена към конкретното местоположение на ПП-1, Е-79, км. 329+500.

Описанието на нарушението в ЕФ, в това число и мястото, на което е било извършено, следва да са ясни, точни и конкретни и да не се налага тълкуване, каквито в настоящия случай не са. В ЕФ мястото на извършване на нарушението е описано на следния начин: На 17.01.2024г, в 12.28 часа в област Кюстендил, община Дупница, гр. Дупница, ПП1, Е-79, км. 329+500“, като от така направеното описание на мястото на нарушението не става ясно дали става въпрос за населено или извън населено място.

Изложеното дава основание на съда да приеме, че издаденият електронен фиш се явява незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен.

На основание изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, серия К № 8571915 от 17.01.2024г., издаден от ОДМВР – Кюстендил, с който на Й. О. Й. с ЕГН:***, с постоянен адрес с.***, община Дупница, област Кюстендил, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800.00 лева., за нарушение по чл.21, ал.2, във вр. с чл.21, ал.1 от ЗДвП, на основание чл. 189, ал.4, във вр. с чл. 182, ал.4, във вр. с ал.1, т.4 от ЗДвП, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗЕН**.

Решението подлежи на касационно обжалване, пред Кюстендилския административен съд, на основанията, предвидени в НПК и по реда на глава XII АПК.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____